

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser

DDO-500-22 (2)/14/AKL
DDO-500-23 (2)/14/AKL
DDO-500-24 (2)/14/AKL
DDO-500-25 (2)/14/AKL

Warszawa, 11 grudnia 2014 r.

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14), uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym zostały wydane opinie Prezesa UOKiK:

- nr 20 /2014/P/AKL, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych,
- nr 21 /2014/P/AKL, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych,
- nr 22 /2014/P/AKL, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków PFRON,
- nr 23 /2014/P/AKL, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych,

które przekazuję w załączeniu.

Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę, iż Komisja Europejska w ramach najlepszych praktyk dotyczących stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹ (dalej: GBER) zaleca, aby krajowe podstawy prawne udzielania pomocy, o której mowa w GBER, zawierały wszystkie warunki dopuszczalności tej pomocy, w tym warunki ogólne wspólne dla wszystkich przeznaczeń pomocy objętych GBER. Zalecenie to wynika z przeprowadzonej przez Komisję kontroli stosowania wyłączeń blokowych, która wykazała w wielu przypadkach brak weryfikacji przez podmioty udzielające pomocy (i w konsekwencji brak spełnienia) tych warunków dopuszczalności, które nie zostały wprost w sposób wyraźny wskazane w krajowych podstawach prawnych udzielania pomocy. Zdaniem Komisji, krajowa podstawa prawna udzielania pomocy powinna zatem niejako powielać wszystkie warunki określone w GBER w taki sposób, aby dla beneficjenta pomocy i organu jej udzielającego stanowiły kompletną listę sprawdzającą (*checklist*).

¹ Dz. Urz. UE L 187, 26.6.2014.

Ponadto, w odniesieniu do warunków dopuszczalności pomocy de minimis, określonych w projekcie rozporządzenia w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków PFRON, działając na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej², pragnę poinformować, iż nie zgłaszam zastrzeżeń dotyczących przejrzystości zasad udzielania tej pomocy.

Z poważaniem
Marek

Załącznik

1. Opinia Prezesa UOKiK z dnia 11 grudnia 2014 r. Nr 20/2014/P/AKL.
2. Opinia Prezesa UOKiK z dnia 11 grudnia 2014 r. Nr 21/2014/P/AKL.
3. Opinia Prezesa UOKiK z dnia 11 grudnia 2014 r. Nr 22/2014/P/AKL.
4. Opinia Prezesa UOKiK z dnia 11 grudnia 2014 r. Nr 23/2014/P/AKL.

² Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 ze zm.).

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
ADAM JASSER

DDO – 500 – 22 (2)/2014/AKI

Warszawa, dnia 11 grudnia 2014 r.

Opinia Nr 20 /2014/P/AKI

do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych

Pismem z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14) Minister Pracy i Polityki Społecznej wystąpił z wnioskiem o wydanie opinii do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych (dalej: projekt rozporządzenia).

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej), stwierdzam, co następuje.

I. Opis projektu rozporządzenia będącego podstawą udzielenia pomocy.

Projekt rozporządzenia przewiduje udzielanie pomocy w formie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 26c ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (dalej: ustawa o rehabilitacji)². Zastąpi ono rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 stycznia 2011 r. w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych i będzie obowiązywać do dnia 30 czerwca 2021 r.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Dz. U. z 2011 r., nr 127, poz. 721 z późn. zm.

II. Przepisy o pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

- udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- powoduje, że przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przy dokonywaniu oceny wsparcia w kontekście spełniania przesłanek występowania pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, kwestią podstawową jest to, czy podmiot otrzymujący wsparcie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów unijnych oraz czy wsparcie to dotyczy jego działalności jako przedsiębiorcy. Należy przy tym podkreślić, iż pojęcie przedsiębiorcy w prawie unijnym jest rozumiane bardzo szeroko i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania³. Co więcej, nie ma znaczenia fakt, czy prawo krajowe nadaje danemu podmiotowi status przedsiębiorcy ani jak kwalifikuje ono działalność tego podmiotu. Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem sądów Unii Europejskiej, przez działalność gospodarczą należy rozumieć oferowanie towarów i usług na rynku, przy czym pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej.

III. Ocena planowanej pomocy z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

Na system udzielania pomocy będący przedmiotem niniejszej opinii składają się przepisy określające szczegółowe warunki udzielania oraz tryb przekazywania miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Przepisy te w zakresie, w jakim przewidują udzielanie pomocy publicznej, łącznie tworzą program pomocowy.

Oceniając system udzielania oraz przekazywania miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii, uwzględniając, że planowana pomoc będzie udzielana przedsiębiorcom.

Miesięczne dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych stanowi dla pracodawców wykonujących działalność gospodarczą zatrudniających osoby niepełnosprawne korzyść ekonomiczną, której nie uzyskaliby w normalnych warunkach

³ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187, 26.06.2014, dalej: GBER).

rynkowych (otrzymane dofinansowanie pozwala na zmniejszenie części kosztów związanych z prowadzoną działalnością) i ma charakter selektywny (możliwość uzyskania dofinansowania dotyczy jedynie wybranej kategorii pracodawców). Zgodnie z art. 26a ust. 1 ustawy o rehabilitacji, dofinansowanie ma pochodzić ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Fundusz ten, zgodnie z art. 45 ustawy o rehabilitacji, jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, a zatem przesłanka pochodzenia wsparcia ze środków publicznych jest spełniona.

Udzielanie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych na podstawie projektu rozporządzenia grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na unijną wymianę handlową, gdyż działalność beneficjentów pomocy jest prowadzona na konkurencyjnym rynku. Zatem stanowi ono pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

IV. Warunki zwolnienia planowanej pomocy publicznej z obowiązku notyfikacji określone w rozporządzeniu o wyłączeniach blokowych.

Warunki, na podstawie których dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych może zostać zwolnione z obowiązku notyfikacji, zostały określone w rozdziale I i II oraz art. 33 GBER.

Projekt rozporządzenia, w zakresie udzielania pracodawcom pomocy w formie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, spełnia warunki określone w GBER z następujących względów.

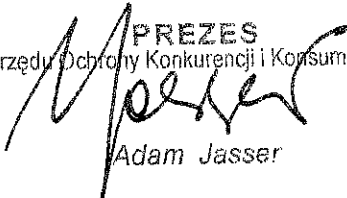
- 1) Na podstawie art. 33 ust. 2 GBER za koszty kwalifikowalne w przypadku pomocy w formie subsydiowania wynagrodzeń na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych uznaje się koszty płacy w danym okresie zatrudnienia pracownika niepełnosprawnego. Zgodnie z objaśnieniem do poz. 55 Załącznika nr 1 do projektu rozporządzenia (*Miesięczna informacja o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych*), powyższy warunek jest spełniony.
- 2) Realizację obowiązku weryfikacji wzrostu netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią za poprzednie 12 miesięcy, wynikającą z art. 33 ust. 3 w zw. z art. 2 pkt 32 GBER stanowi część D.4 oraz D.5 Załącznika nr 2 do projektu rozporządzenia (*Wniosek o wypłatę miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych*).
- 3) Zgodnie z art. 33 ust. 5 GBER intensywność pomocy w formie subsydiowania wynagrodzeń na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych nie może przekroczyć 75% kosztów kwalifikowalnych. Zapewnienie realizacji tego warunku wynika z przepisu art. 26a ust. 4 ustawy o rehabilitacji.
- 4) Na podstawie art. 6 ust. 5 lit. c GBER w przypadku pomocy w formie subsydiowania wynagrodzeń na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych uznaje się, że nie obowiązuje wymóg wywołania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc wywołuje taki efekt.
- 5) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. p GBER, nie ma ono zastosowania do pomocy w formie subsydiowania wynagrodzeń na zatrudnienie pracowników niepełnosprawnych, której wartość przekracza 10 mln euro dla przedsiębiorstwa rocznie. Odesłanie do GBER, zawarte w § 2 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do dokonywania indywidualnej notyfikacji pomocy przekraczającej ww. wartość.

- 6) Zgodnie z § 10 projektu rozporządzenia obowiązuje ono do dnia 30 czerwca 2021 r. Termin ten jest zgodny z terminem obowiązywania GBER, które wraz z sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym obowiązuje do dnia 30 czerwca 2021 r.

Obowiązek zgłoszenia planowanej pomocy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 GBER, pomoc, która spełnia wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu, jest zwolniona z notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, a zatem program pomocowy zawarty w projektowanym rozporządzeniu nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Mając na uwadze obowiązki w zakresie raportowania pomocy publicznej wynikające z art. 11 GBER oraz zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej, podmiot opracowujący program pomocowy przewidujący udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych jest zobowiązany, **po wejściu w życie programu pomocowego, do niezwłocznego poinformowania Prezesa UOKiK** – przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa UOKiK na stronie internetowej urzędu – **o rozpoczęciu udzielania pomocy na podstawie programu.** Powyższe informacje są następnie przekazywane Komisji Europejskiej.

PREZES
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Adam Jasser

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ADAM JASSER**

DDO – 500 -23 (2)/2014/AKI

Warszawa, dnia 11 grudnia 2014 r.

Opinia Nr 21 /2014/P/AKI

**do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra
Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zwrotu dodatkowych kosztów związanych
z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych**

Pismem z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14) Minister Pracy i Polityki Społecznej wystąpił z wnioskiem o wydanie opinii do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych (dalej: projekt rozporządzenia).

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej), stwierdzam, co następuje.

I. Opis projektu rozporządzenia będącego podstawą udzielenia pomocy.

Projekt rozporządzenia przewiduje udzielanie pomocy pracodawcom w formie zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 26 ust. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (dalej: ustawa o rehabilitacji)². Zastąpi ono rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 marca 2011 r. w sprawie zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych i będzie obowiązywać do dnia 30 czerwca 2021 r.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Dz. U. z 2011 r., nr 127, poz. 721 z późn. zm.

II. Przepisy o pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

- udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- powoduje, że przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przy dokonywaniu oceny wsparcia w kontekście spełniania przesłanek występowania pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, kwestią podstawową jest to, czy podmiot otrzymujący wsparcie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów unijnych oraz czy wsparcie to dotyczy jego działalności jako przedsiębiorcy. Należy przy tym podkreślić, iż pojęcie przedsiębiorcy w prawie unijnym jest rozumiane bardzo szeroko i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania³. Co więcej, nie ma znaczenia fakt, czy prawo krajowe nadaje danemu podmiotowi status przedsiębiorcy ani jak kwalifikuje ono działalność tego podmiotu. Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem sądów Unii Europejskiej, przez działalność gospodarczą należy rozumieć oferowanie towarów i usług na rynku, przy czym pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej.

III. Ocena planowanej pomocy z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

Na system udzielania pomocy pracodawcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, będący przedmiotem niniejszej opinii, składają się przepisy określające tryb i sposób postępowania w sprawach dotyczących przyznawania pracodawcom zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych. Przepisy te w zakresie, w jakim przewidują udzielanie pomocy publicznej, łącznie tworzą program pomocowy.

Oceniając system zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii, uwzględniając, że planowana pomoc będzie udzielana przedsiębiorcom.

³ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187, 26.06.2014, dalej: GBER).

Przepis § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia zakłada, że zwrot dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych obejmie poniesione przez pracodawcę koszty:

1. adaptacji pomieszczeń zakładu pracy do potrzeb osób niepełnosprawnych, w szczególności w związku z przystosowaniem tworzonych lub istniejących stanowisk pracy dla tych osób, stosownie do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności;
2. adaptacji lub nabycia urządzeń ułatwiających osobie niepełnosprawnej wykonywanie pracy lub funkcjonowanie w zakładzie pracy;
3. zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek pracowników niepełnosprawnych oraz urządzeń technologii wspomagających lub przystosowywanych do potrzeb wynikających z ich niepełnosprawności;
4. zatrudnienia pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy w zakresie czynności ułatwiających komunikowanie się z otoczeniem, a także czynności niemożliwych lub trudnych do samodzielnego wykonania przez pracownika niepełnosprawnego na stanowisku pracy;
5. szkolenia pracowników pomagających pracownikowi niepełnosprawnemu w pracy;
6. rozpoznania przez służby medycyny pracy potrzeb, o których mowa w pkt 1-3.

Przedmiotowa refundacja stanowi dla pracodawców wykonujących działalność gospodarczą zatrudniających osoby niepełnosprawne korzyść ekonomiczną, której nie uzyskaliby w normalnych warunkach rynkowych (otrzymają oni zwrot części kosztów związanych z prowadzoną działalnością) i ma charakter selektywny (możliwość uzyskania zwrotu kosztów dotyczy jedynie wybranej kategorii pracodawców). Zgodnie z § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia, refundacja ma pochodzić ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Fundusz ten, zgodnie z art. 45 ustawy o rehabilitacji, jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, a zatem przesłanka dotycząca środków publicznych jest spełniona.

Udzielanie refundacji na podstawie projektu rozporządzenia grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na unijną wymianę handlową, gdyż działalność beneficjentów pomocy jest prowadzona na konkurencyjnym rynku. Zatem stanowi ono pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

IV. Warunki zwolnienia planowanej pomocy publicznej z obowiązku notyfikacji określone w rozporządzeniu o wyłączeniach blokowych.

Warunki, na podstawie których pomoc dla pracodawców w formie refundacji dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych może zostać zwolniona z obowiązku notyfikacji, zostały określone w rozdziale I i II oraz art. 34 GBER.

Projekt rozporządzenia, w zakresie udzielania pracodawcom pomocy w formie zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych, spełnia warunki określone w GBER z następujących względów.

- 1) W § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia zawarto katalog kosztów, które mogą podlegać zwrotowi. Katalog ten jest zgodny z katalogiem kosztów uznawanych za kwalifikowalne w rozumieniu art. 34 ust. 2 GBER.
- 2) Zgodnie z art. 34 ust. 3 GBER intensywność pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych nie może przekroczyć 100% kosztów kwalifikowalnych. Realizacja powyższego

obowiązku wynika z części II C wniosku o zwrot dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych, stanowiącego załącznik do projektu rozporządzenia.

- 3) Na podstawie art. 6 ust. 5 lit. d GBER w przypadku pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych uznaje się, że nie obowiązuje wymóg wywołania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc wywołuje taki efekt.
- 4) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. q GBER, nie ma ono zastosowania do pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych, której wartość przekracza 10 mln euro dla przedsiębiorstwa rocznie. Odesłanie do GBER, zawarte w § 2 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do dokonywania indywidualnej notyfikacji pomocy przekraczającej ww. wartość.
- 5) Zgodnie z § 21 projektu rozporządzenia obowiązuje ono do dnia 30 czerwca 2021 r. Termin ten jest zgodny z terminem obowiązywania GBER, które wraz z sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym obowiązuje do dnia 30 czerwca 2021 r.

Obowiązek zgłoszenia planowanej pomocy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 GBER, pomoc, która spełnia wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu, jest zwolniona z notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, a zatem program pomocowy zawarty w projektowanym rozporządzeniu nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Mając na uwadze obowiązki w zakresie raportowania pomocy publicznej wynikające z art. 11 GBER oraz zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej, podmiot opracowujący program pomocowy przewidujący udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych jest zobowiązany, **po wejściu w życie programu pomocowego, do niezwłocznego poinformowania Prezesa UOKiK – przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa UOKiK na stronie internetowej urzędu – o rozpoczęciu udzielania pomocy na podstawie programu.** Powyższe informacje są następnie przekazywane Komisji Europejskiej.

PREZES
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**
ADAM JASSER

DDO – 500 – 24 (2)/2014/AKI

Warszawa, dnia 11 grudnia 2014 r.

Opinia Nr 22 /2014/P/AKI

**do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra
Pracy i Polityki Społecznej w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom
prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków Państwowego Funduszu
Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych**

Pismem z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14) Minister Pracy i Polityki Społecznej wystąpił z wnioskiem o wydanie opinii do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (dalej: projekt rozporządzenia).

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej), stwierdzam, co następuje.

I. Opis projektu rozporządzenia będącego podstawą udzielenia pomocy.

Projekt rozporządzenia przewiduje udzielanie pomocy w formie refundacji części kosztów ponoszonych przez pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (dalej: ustawa o rehabilitacji)². Zastąpi ono rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i będzie obowiązywać do dnia 30 czerwca 2021 r.

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Dz. U. z 2011 r., nr 127, poz. 721 z późn. zm.

Projekt rozporządzenia przewiduje również udzielanie pomocy *de minimis* w formie dofinansowania w wysokości do 50% oprocentowania zaciągniętych kredytów bankowych. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o pomocy publicznej projekt programu pomocowego przewidujący udzielanie pomocy *de minimis* podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Pomoc *de minimis*, która ma być udzielana na podstawie projektu rozporządzenia, nie jest zatem przedmiotem niniejszej opinii.

II. Przepisy o pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

- udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- powoduje, że przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przy dokonywaniu oceny wsparcia w kontekście spełniania przesłanek występowania pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, kwestią podstawową jest to, czy podmiot otrzymujący wsparcie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów unijnych oraz czy wsparcie to dotyczy jego działalności jako przedsiębiorcy. Należy przy tym podkreślić, iż pojęcie przedsiębiorcy w prawie unijnym jest rozumiane bardzo szeroko i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania³. Co więcej, nie ma znaczenia fakt, czy prawo krajowe nadaje danemu podmiotowi status przedsiębiorcy ani jak kwalifikuje ono działalność tego podmiotu. Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem sądów Unii Europejskiej, przez działalność gospodarczą należy rozumieć oferowanie towarów i usług na rynku, przy czym pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej.

III. Ocena planowanej pomocy z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

Na system udzielania pomocy będący przedmiotem niniejszej opinii składają się przepisy określające szczegółowe warunki i tryb postępowania w sprawach udzielania pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej zwrotu kosztów budowy lub przebudowy związanej

³ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187, 26.06.2014, dalej: GBER).

z modernizacją obiektów i pomieszczeń zakładu, transportowych oraz administracyjnych. Przepisy te w zakresie, w jakim przewidują udzielanie pomocy publicznej, łącznie tworzą program pomocowy.

Oceniając system udzielania pracodawcom przedmiotowych refundacji z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii, uwzględniając, że planowana pomoc będzie udzielana przedsiębiorcom.

Przedmiotowa refundacja stanowi dla pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej korzyść ekonomiczną, której nie uzyskaliby w normalnych warunkach rynkowych (otrzymana refundacja pozwala na zmniejszenie części kosztów związanych z prowadzoną działalnością) i ma charakter selektywny (możliwość uzyskania dofinansowania dotyczy jedynie wybranej kategorii pracodawców). Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o rehabilitacji, refundacja ma pochodzić ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Fundusz ten, na podstawie art. 45 ustawy o rehabilitacji, jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, a zatem przesłanka dotycząca środków publicznych jest spełniona.

Udzielanie refundacji pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej na podstawie projektu rozporządzenia grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na unijną wymianę handlową, gdyż działalność beneficjentów pomocy jest prowadzona na konkurencyjnym rynku. Zatem stanowi ono pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

IV. Warunki zwolnienia planowanej pomocy publicznej z obowiązku notyfikacji określone w rozporządzeniu o wyłączeniach blokowych.

Warunki, na podstawie których refundacja części kosztów ponoszonych przez pracodawców prowadzących zakłady pracy chronionej może zostać zwolniona z obowiązku notyfikacji, zostały określone w rozdziale I i II oraz art. 34 GBER.

Projekt rozporządzenia, w zakresie udzielania pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej zwrotu dodatkowych kosztów, spełnia warunki określone w GBER z następujących względów.

- 1) W § 1 pkt 1 lit. b projektu rozporządzenia zawarto katalog kosztów, które mogą podlegać zwrotowi. Katalog ten jest zgodny z katalogiem kosztów uznawanych za kwalifikowalne w rozumieniu art. 34 ust. 2 lit. f GBER.
- 2) Zgodnie z art. 34 ust. 2 lit. f GBER w przypadku beneficjenta oferującego zatrudnienie chronione za koszty kwalifikowalne uznaje się wyłącznie koszty bezpośrednio związane z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych. Warunek ten został uwzględniony w § 4 ust. 1 projektu rozporządzenia.
- 3) Zgodnie z art. 34 ust. 3 GBER intensywność pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych nie może przekroczyć 100% kosztów kwalifikowalnych. Odesłanie do GBER, zawarte w § 9 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do przestrzegania powyższego warunku.
- 4) Na podstawie art. 6 ust. 5 lit. d GBER w przypadku pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych uznaje się, że nie obowiązuje wymóg wywołania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc wywołuje taki efekt.
- 5) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. q GBER nie ma ono zastosowania do pomocy stanowiącej rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników

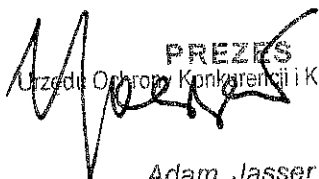
niepełnosprawnych, której wartość przekracza 10 mln euro dla przedsiębiorstwa rocznie. Odesłanie do GBER, zawarte w § 9 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do dokonywania indywidualnej notyfikacji pomocy przekraczającej ww. wartość.

- 6) Zgodnie z § 19 projektu rozporządzenia obowiązuje ono do dnia 30 czerwca 2021 r. Termin ten jest zgodny z terminem obowiązywania GBER, które wraz z sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym obowiązuje do dnia 30 czerwca 2021 r.

Obowiązek zgłoszenia planowanej pomocy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 GBER, pomoc, która spełnia wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu, jest zwolniona z notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, a zatem program pomocowy zawarty w projektowanym rozporządzeniu nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Mając na uwadze obowiązki w zakresie raportowania pomocy publicznej wynikające z art. 11 GBER oraz zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej, podmiot opracowujący program pomocowy przewidujący udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych jest zobowiązany, **po wejściu w życie programu pomocowego, do niezwłocznego poinformowania Prezesa UOKiK** – przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa UOKiK na stronie internetowej urzędu – **o rozpoczęciu udzielania pomocy na podstawie programu**. Powyższe informacje są następnie przekazywane Komisji Europejskiej.

PREZES
Urzedu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ADAM JASSER**

DDO – 500 – 25 (2)/2014/AKI

Warszawa, dnia 11 grudnia 2014 r.

Opinia Nr 23 /2014/P/AKI

**do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra
Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji
kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych**

Pismem z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14) Minister Pracy i Polityki Społecznej wystąpił z wnioskiem o wydanie opinii do projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych (dalej: projekt rozporządzenia).

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (dalej: ustawa o pomocy publicznej), stwierdzam, co następuje.

I. Opis projektu rozporządzenia będącego podstawą udzielenia pomocy.

Projekt rozporządzenia przewiduje udzielanie pomocy pracodawcom w formie refundacji kosztów szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych i stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 41 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (dalej: ustawa o rehabilitacji)². Zastąpi ono rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych i będzie obowiązywać do dnia 30 czerwca 2021 r.

II. Przepisy o pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 ze zm.

² Dz. U. z 2011 r., nr 127, poz. 721 z późn. zm.

niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnione są następujące przesłanki:

- udzielane jest ono przez państwo lub ze środków państwowych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- powoduje, że przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przy dokonywaniu oceny wsparcia w kontekście spełniania przesłanek występowania pomocy publicznej, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, kwestią podstawową jest to, czy podmiot otrzymujący wsparcie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów unijnych oraz czy wsparcie to dotyczy jego działalności jako przedsiębiorcy. Należy przy tym podkreślić, iż pojęcie przedsiębiorcy w prawie unijnym jest rozumiane bardzo szeroko i obejmuje swym zakresem wszystkie kategorie podmiotów zaangażowanych w działalność gospodarczą, niezależnie od formy prawnej tych podmiotów i źródeł ich finansowania³. Co więcej, nie ma znaczenia fakt, czy prawo krajowe nadaje danemu podmiotowi status przedsiębiorcy ani jak kwalifikuje ono działalność tego podmiotu. Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem sądów Unii Europejskiej, przez działalność gospodarczą należy rozumieć oferowanie towarów i usług na rynku, przy czym pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej.

III. Ocena planowanej pomocy z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej.

Na system udzielania pomocy pracodawcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne, będący przedmiotem niniejszej opinii, składają się przepisy określające warunki i tryb przyznawania pracodawcom refundacji kosztów szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych. Przepisy te w zakresie, w jakim przewidują udzielanie pomocy publicznej, łącznie tworzą program pomocowy.

Oceniając system udzielania pomocy pracodawcom zatrudniającym osoby niepełnosprawne z punktu widzenia przepisów o pomocy publicznej, należy odnieść się do przesłanek, o których mowa w pkt II niniejszej opinii, uwzględniając, że planowana pomoc będzie udzielana przedsiębiorcom.

Przepis § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia zakłada, że refundacja kosztów szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych obejmie poniesione przez pracodawcę koszty:

1. usług świadczonych przez osoby prowadzące szkolenie poniesione za godziny, podczas których prowadzą one szkolenie;
2. usług tłumacza języka migowego, tłumacza-przewodnika, lektora dla osób niewidomych lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;

³ Art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187, 26.06.2014, dalej: GBER).

3. podróży osób prowadzących szkolenie, uczestników szkolenia, tłumacza języka migowego, tłumacza-przewodnika, lektora dla osób niewidomych lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;
4. zakwaterowania i wyżywienia uczestników szkolenia;
5. usług doradczych;
6. obsługi administracyjno-biurowej;
7. wynajmu pomieszczeń;
8. amortyzacji wyposażenia i narzędzi, z wyłączeniem wyposażenia i narzędzi zakupionych w ramach wsparcia ze środków publicznych w okresie siedmiu lat przed realizacją szkolenia;
9. materiałów szkoleniowych.

Zgodnie z § 2 ust. 2 projektu rozporządzenia, refundacja jest przeznaczona również na pokrycie wydatków obejmujących koszty płacy pracownika niepełnosprawnego za czas, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu.

Przedmiotowa refundacja stanowi dla pracodawców wykonujących działalność gospodarczą zatrudniających osoby niepełnosprawne korzyść ekonomiczną, której nie uzyskaliby w normalnych warunkach rynkowych (nie poniosą oni w pełni kosztów szkolenia pracowników) i ma charakter selektywny (możliwość uzyskania refundacji dotyczy jedynie wybranej kategorii pracodawców). Na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy o rehabilitacji, refundacja ma pochodzić ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Fundusz ten, zgodnie z art. 45 ustawy o rehabilitacji, jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, a zatem przesłanka dotycząca środków publicznych jest spełniona.

Udzielanie refundacji na podstawie projektu rozporządzenia grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na unijną wymianę handlową, gdyż działalność beneficjentów pomocy jest prowadzona na konkurencyjnym rynku. Zatem stanowi ono pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

IV. Warunki zwolnienia planowanej pomocy publicznej z obowiązku notyfikacji określone w rozporządzeniu o wyłączeniach blokowych.

Warunki, na podstawie których pomoc dla pracodawców w formie refundacji kosztów szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych może zostać zwolniona z obowiązku notyfikacji, zostały określone w rozdziale I i II oraz art. 31 GBER.

Projekt rozporządzenia, w zakresie udzielania pracodawcom pomocy w formie refundacji kosztów szkolenia zatrudnionych osób niepełnosprawnych, spełnia warunki określone w GBER z następujących względów.

- 1) W § 2 ust. 1 i 2 projektu rozporządzenia zawarto katalog kosztów, które obejmuje refundacja. Katalog ten jest zgodny z katalogiem kosztów uznawanych za kwalifikowalne w rozumieniu art. 31 ust. 3 GBER.
- 2) Zgodnie z § 3 projektu rozporządzenia refundacja nie może przekroczyć 70% kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorców oraz 60% tych kosztów – w odniesieniu do dużych przedsiębiorców. Powyższe progi intensywności pomocy są zgodne z wymogami przewidzianymi w art. 31 ust. 4 GBER. Natomiast odesłanie zawarte w § 1 ust. 3 projektu rozporządzenia

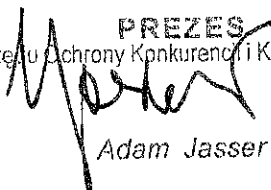
zobowiązuje do zapewnienia zgodności z definicją małego i średniego przedsiębiorcy z art. 2 pkt 2 GBER oraz definicją dużego przedsiębiorcy z art. 2 pkt 24 GBER.

- 3) Na podstawie art. 6 ust. 2 GBER uznaje się, że pomoc wywołuje efekt zachęty, jeżeli beneficjent złożył do danego państwa członkowskiego pisemny wniosek o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem lub rozpoczęciem działalności. Warunek zawarty w § 4 ust. 1 projektu rozporządzenia, zgodnie z którym wniosek o przyznanie refundacji składa się przed rozpoczęciem projektu szkoleniowego, gwarantuje spełnienie ww. efektu zachęty.
- 4) Zgodnie z art. 31 ust. 2 GBER pomocy nie przyznaje się na szkolenia prowadzone przez przedsiębiorstwa w celu przestrzegania obowiązkowych norm krajowych w zakresie szkoleń (np. szkolenia z zakresu BHP). Odesłanie do GBER, zawarte w § 1 ust. 2 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do przestrzegania powyższego warunku.
- 5) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. n GBER, nie ma ono zastosowania do pomocy szkoleniowej, której wartość przekracza 2 mln euro na projekt szkoleniowy. Odesłanie do GBER, zawarte w § 1 ust. 2 projektu rozporządzenia, zobowiązuje do dokonywania indywidualnej notyfikacji pomocy przekraczającej ww. wartość.
- 6) Zgodnie z § 11 projektu rozporządzenia obowiązuje ono do dnia 30 czerwca 2021 r. Termin ten jest zgodny z terminem obowiązywania GBER, które wraz z sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym obowiązuje do dnia 30 czerwca 2021 r.

Obowiązek zgłoszenia planowanej pomocy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 GBER, pomoc, która spełnia wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu, jest zwolniona z notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE, a zatem program pomocowy zawarty w projektowanym rozporządzeniu nie podlega obowiązkowi notyfikacji.

Mając na uwadze obowiązki w zakresie raportowania pomocy publicznej wynikające z art. 11 GBER oraz zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o pomocy publicznej, podmiot opracowujący program pomocowy przewidujący udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych jest zobowiązany, **po wejściu w życie programu pomocowego, do niezwłocznego poinformowania Prezesa UOKiK – przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa UOKiK na stronie internetowej urzędu – o rozpoczęciu udzielania pomocy na podstawie programu.** Powyższe informacje są następnie przekazywane Komisji Europejskiej.

PREZES
Urzedu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Adam Jasser

RAPORT TRANSAKCJI

11/GRU/2014/CZ 09:48

FAKS (TX)

#	DATA	ROZPOCZ.	ODBIORCA	CZAS POZ	STR.	TYP/UWAGA	PLIK
001	11/GRU	09:44	MPiPS	0:03:14	18	PAMIĘĆ OK	SG3 0758

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Adam Jasser

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DDO-500-22 (2)/14/AKI
DDO-500-23 (2)/14/AKI
DDO-500-24 (2)/14/AKI
DDO-500-25 (2)/14/AKI

Warszawa, 11 grudnia 2014 r.

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 5 grudnia 2014 r. (znak: BON-VIII-02101-53(1)-MB/14), uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym zostały wydane opinie Prezesa UOKiK:

- nr 20 /2014/P/AKI, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych,
- nr 21 /2014/P/AKI, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie zwrotu dodatkowych kosztów związanych z zatrudnianiem pracowników niepełnosprawnych,
- nr 22 /2014/P/AKI, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie pomocy finansowej udzielanej pracodawcom prowadzącym zakłady pracy chronionej ze środków PFRON,
- nr 23 /2014/P/AKI, dotycząca projektu programu pomocowego zawartego w projekcie rozporządzenia w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych,

które przekazuję w załączeniu.

Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę, iż Komisja Europejska w ramach najlepszych praktyk dotyczących stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹ (dalej: GBER) zaleca, aby krajowe podstawy prawne udzielania pomocy, o której mowa w GBER, zawierały wszystkie warunki dopuszczalności tej pomocy, w tym warunki ogólne wspólne dla wszystkich przeznaczeń pomocy objętych GBER. Zalecenie to wynika z przeprowadzonej przez Komisję kontroli stosowania wyłączeń blokowych, która wykazała w wielu przypadkach brak weryfikacji przez podmioty udzielające pomocy (i w konsekwencji brak spełnienia) tych warunków dopuszczalności, które nie zostały wprost w sposób wyraźny wskazane w krajowych podstawach prawnych udzielania pomocy. Zdaniem Komisji, krajowa podstawa prawna udzielania pomocy powinna zatem niejako powielać wszystkie warunki określone w GBER w taki sposób, aby dla beneficjenta pomocy i organu jej udzielającego stanowiły kompletną listę sprawdzającą (*checklist*).

